

[Bilgrav-Nielsen]

Jeg må holde på, at den ikke findes, og at det, hr. Per Tærsebøl ønsker, er at dreje sin forpligtelse på miljøområdet væk, fordi det koster at interessere sig for miljøet og at tage miljøhensyn.

Jeg tror, jeg kan gøre det enklere og meget kortere ved at henvise hr. Per Tærsebøl til at læse hr. Per Stig Møllers nylig udkomne bog om miljøproblematikken.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var da glædeligt, at Kristeligt Folkeparti for så vidt gerne vil tale omsættelige forureningstilladelser eller andre instrumenter, for det, hele debatten sådan set går på, er, med hvilke midler man får erhvervslivet og den danske vælger til at reagere miljømæssigt.

Det er min klare påstand, at de instrumenter, man har brugt indtil nu, ikke har været med henblik på borgerens adfærd, eller for den sags skyld, når vi taler CO₂-tjeren eller tilbageføring af CO₂-afgiften til erhvervslivet, at de ikke har haft det sigte, at det var for miljøet, vi gjorde det. Ren teknik – hvis man kendte teknikken i tilbageføringen – og andre barrierer har måske endda gjort det til en god forretning at forurene noget mere, så man kunne få afgiften tilbage.

Så lad os få den debat, så pengene kan blive ude i virksomhederne og ude hos hr. og fru Jensen, hvis de gør det, som vi herindefra ligesom henstiller til at de skal gøre. Lad pengene blive hos borgerne! Det gør netop staten afhængig af borgerne og ikke omvendt, mens vi nu først kræver pengene ind og sidder og nuser lidt med dem, hvilket gør borgerne afhængige af staten; vi skal have drejet den cirkel rundt.

Jeg er glad for at få tilsagn fra hr. Ole M. Nielsen om, at vi kan diskutere det videre, når den parlamentariske situation ændrer sig, men jeg vil godt lige huske hr. Ole M. Nielsen på, at man altså har skrevet næsten 400 sider om en måde at gøre det på, som vi er uenige i.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

I denne ordveksling om virkemidler, hvad vi kan enes om, og hvad vi ikke kan enes om, synes jeg da godt, der kan være grund til at pege

på, at vi i hvert fald var meget tilfredse, da det viste sig, at der blev den store tilslutning, der endte med at blive til loven om normer for elforbrugende apparater, for diskussionen var i starten præget af en stor afstand, men dér viste det sig, at efterhånden som energiministeren fik argumenteret sig igennem de forskellige spørgsmål og indvendinger, sluttede vi i bred enighed med at sige, at den lov var rigtig og god, og at det er rigtigt af Danmark at lægge et pres på Kommissionen ved at gøre noget, der er lidt anderledes. Det samme gjaldt også loven om integreret ressourceplanlægning, hvor det også endte med en fornuftig bredde og et indhold, som principielt er meget langtrækkende og vigtigt.

Så jeg vil altså opfordre til, at man også taler pænt om det, vi faktisk har lavet i fællesskab. Det vil underbygge og troværdiggøre, at man står bag »Energi 2000«, selv om man i øvrigt siger, som man gør. Jeg fremhæver disse eksempler for at vise, at der altså er noget, der virker.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er da meget glad for at glæde hr. Peter Hansen-Nord. Jeg er ikke sikker på, at jeg glæder ham så meget med mit indlæg nu, for jeg fangede den dér med, at Venstre hellere vil, at pengene skal blive ude hos borgerne, og så skal politikerne i stedet bestemme, hvordan borgerne skal opføre sig.

Er det liberal politik? Sådan har jeg da ikke opfattet liberalismen. Jeg synes nemlig, at det med at bruge det økonomiske instrument, sådan at borgerne frit kan bestemme, hvordan de vil bruge deres penge, og hvordan de vil opføre sig, set fra min side da er meget mere liberal politik; men det kan ske, der er et eller andet, jeg har misforstået.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Peter Hansen-Nord for en kort bemærkning, og vi har nu igen haft en lang runde på de korte bemærkninger, som vi er ved at afslutte.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kan sådan set kun bekræfte hr. Ole M. Niensens sidste kommentar, idet hr. Ole M.